

Στους δρόμους μαζί και στο ταμείο χώρα

«**Θ**α συναντηθούμε στους δρόμους» κραυγάζουν με κάθε ανακoinώνσή τους οι συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ, που ανακαλύπτουν κάθε λίγο και λιγάκι «συνωμοσίες» για να κάμψουν την αγωνιστικότητά τους. Να συναντηθούμε, λοιπόν στους δρόμους, μόνο που υπάρχει μια μικρή διαφορά. Οι απλοί Έλληνες πολίτες έχουν δουλειές και δεν προλαβαίνουν. Οι συνδικαλιστές πληρώνονται από τους πολίτες για να σχολάζουν στη ΔΕΗ και μερικές φορές να παίζουν στους δρόμους. Και δεν πληρώνονται απλώς από τη ΔΕΗ, τη ρημάζουν. Πέρα από τους μισθούς, έχουν και διάφορα μπόνους: και δεν μιλάμε για τα εξωτικά ταξιδάκια που κάνουν εξόδοι ημών των πολιτών. Πληρώνονται αδρά και έξτρα για να συμμετέχουν και σε διοικητικά συμβούλια των ασφαλιστικών οργανισμών που επίσης δεν χρειάζεται να μαντέψουμε ποι-οι πληρώνουν...

Σύμφωνα λοιπόν με έγγραφο που δημοσιεύτηκε σε τοπικά Μέσα Ενημέρω-

σης της Κοζάνης τέσσερις μισθωτοί συνδικαλιστές της ΔΕΗ (πράσινοι και γαλάζιοι) από την περιοχή είναι μέλη στο Διοικητικό Συμβούλιο των ασφαλιστικών ταμείων ΤΑΥΤΕΚΩ και ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ. Για να συμμετέχουν ως εκπρόσωποι των εργαζομένων στα Δ. Σ. των Ταμείων πήραν από τη ΔΕΗ την περίοδο 1/10/2008 - 31/12/2010 μόνο για εκτός έδρας 365.542 ευρώ. Ένας μόνο από αυτούς πληρώθηκε σε 26 μήνες 139.900 ευρώ! Δηλαδή πήρε 14.676 ευρώ το 2008, 64.452 ευρώ το 2009 και 51.787 ευρώ το 2010. Δεν μιλάμε για μισθούς (που κανείς Έλληνας πολίτης και μέτοχος της ΔΕΗ δεν γνωρίζει), ούτε αναφερόμαστε σε υπερωρίες, νυχτερινά, εκτός έδρας κ. ά. (που κανείς πάλι μέτοχος της εταιρείας δεν γνωρίζει). Τα 5.400 ευρώ ανά μήνα του 2009 είναι επιπλέον των μισθών, υπερωριών και ε-

πιδομάτων! Να σημειώσουμε εδώ ότι αυτά είναι μόνο τα οδοιπορικά που πλήρωσε η ΔΕΗ. Οι συνδικαλιστές πληρώνονται και αποζημιώσεις συμμετοχής στο Δ. Σ. από τα Ταμεία. Αν κάποιος βγάζει τόσα λεφτά μόνο για εκτός έδρας και για να μη δουλεύει, φυσικό είναι να έχει αναπτυσσόμενο το ένστικτο της αγωνιστικότητας. Σκεφθείτε να μπει κανένας μη κυβερνητικός (και συνεπώς μη εκβιασμένος από τους συνδικαλιστές) μέτοχος! Αμέσως θα αναρωτηθεί: χρειάζεται να πληρώνω 365.000 ευρώ μόνο οδοιπορικά σε κάποιους για να συμμετέχουν στο Δ.Σ. των ασφαλιστικών Ταμείων; Ολόκληρη δικηγорική εταιρεία θα μπορούσε να στήσει η ΔΕΗ για να εκπροσωπούνται οι εργαζόμενοι σε όλα τα Δ. Σ. του κόσμου.

Είναι φυσικό κι επόμενο να φωνασκεί η ΓΕΝΟΠ. Είναι πολλά τα λεφτά! Αλλά είναι και μεγάλη η υποκρισία τους σε βάρος ημών που τους πληρώνουμε. Δεν μπορεί δηλαδή να αρμέγεις τους μετόχους - πολίτες και ταυτόχρονα να ανακοινώνεις ότι «ο αγώνας μας δεν αφορά τους εαυτούς μας. Ο αγώνας μας είναι για τον φτωχό καταναλωτή» (ανακοίνωση ΓΕΝΟΠ 19.4.2011). Βασικά ο αγώνας τους αφορά τον πλούσιο συνδικαλιστή...

Επειδή λοιπόν αυτή η κοροϊδία πρέπει να τελειώνει, εμείς οι μέτοχοι πρέπει να ρωτήσουμε τον πρόεδρό της ΔΕΗ κ. Αρθούρο Ζερβό: 1) Πόσους συνδικαλιστές σιτίζει η επιχείρηση χωρίς να δουλεύουν; 2) Πόσες είναι οι συνολικές αποδοχές τους από τη ΔΕΗ: με υπερωρίες, νυχτερινά κ.λπ. 3) Τι άλλες έξτρα απολαβές τους δίνει, όπως π. χ. οδοιπορικά; Αναμένουμε απαντήσεις: να είναι όμως διεξοδικές και όχι άλλα λόγια ν' αγαπήσουμε με τους συνδικαλιστές».

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ. imakris@kathimerini.gr

Η νέα εθνική προδοσία

ΑΔΕΣΜΕΥΤΑ
ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΓΟΥΣΕΤΗ

ποζημιώσεις, πάλι από δικά μας λεφτά - μετά και από αποκλεισμό της οδού Πανεπιστημίου για μια βδομάδα, προφανώς για εθνικούς και πάλι λόγους. Σε αντάλλαγμα, εμείς σταματήσαμε να πληρώνουμε ζημιές ενός εκατ. ευρώ την ημέρα. Τώρα ήρθε η σειρά της ΔΕΗ. Η εθνικά ευαισθητη ΓΕΝΟΠ χαρακτήρισε τυχόν πώληση «εθνική προδοσία» και διακήρυξε την ανιδιοτέλειά της: «Ο αγώνας μας δεν είναι για μας, είναι για τον καταναλωτή, γι' αυτό θα φτάσουμε στα άκρα. Θα ματώσουμε». Ποια είναι η ΔΕΗ, που για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της και για χάρη μας η συντεχνία θυσιάζεται μέχρι ματώματος; Στην Πορτογαλία παράγουν 13.500 Mwatt και εργάζονται στην εκεί εταιρεία ηλεκτρισμού 13.500 άτομα. Στη ΔΕΗ πα-

ράγουν 12.650 Mwatt και «εργάζονται» 29.000 άτομα. Πώς αμείβονται; Η σύνταξη ενός υπαλλήλου της ΔΕΗ απόφοιτου Γυμνασίου είναι μεγαλύτερη από τη σύνταξη ενός ανώτατου ιδιωτικού υπαλλήλου ασφαλισμένου στο ΙΚΑ, ενός πολιτικού μηχανικού ή ενός γιατρού με τριάντα πέντε χρόνια εργασίας.

Η ηγεσία της ΓΕΝΟΠ δεν έχει ακόμα ματώσει. Ωστόσο, έχει τραμπουκίσει πολλές φορές: έχει καταλάβει τα γραφεία της ΔΕΗ, έχει σπάσει πόρτες δημοσίων γραφείων για να ακυρώσει συνεδριάσεις διοικητικών συμβουλίων, έχει καταστρέψει δημόσια περιουσία. Ο κ. Φωτόπουλος, πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ, έχει κατηγορήσει τη διοίκηση της ΔΕΗ ότι «τα περισσότερα χρήματα που εισπράττει δεν πάνε στα ταμεία της επιχείρησης».

Εχει δίκιο. Πολλά από αυτά πάνε στα ταμεία της ΓΕΝΟΠ. Πόσα; Δύσκολο να το μάθουμε, αφού τα πειστήρια έκαναν φτερά! Αλλά όσα και να είναι, ποια επιχείρηση στην Ευρώπη χρηματοδοτεί το συνδικάτο των υπαλλήλων της; Και η υπουργός κ. Μπριμπίλη, όχι μόνο δεν έστειλε στον εισαγγελέα τους νταήδες που θα ματώσουνε, αλλά θα τους δώσει πίσω όλα όσα τους περικόπηκαν, όπως περικόπηκαν από όλο τον δημόσιο τομέα. Επί τούτου, η ΓΕΝΟΠ δάλωσε στιγμιαία αποχώρηση από το Δημόσιο (!). Εκτιμώμενη δαπάνη 99,6 εκατ. ευρώ. Και επιπλέον συνεχίζεται το μειωμένο τιμολόγιο στο ρεύμα των υπαλλήλων της. Εκτιμώμενη ζημία 240 εκατ. ευρώ.

Ο πρωθυπουργός εξήγγειλε εθνοπροδοτική πώληση τμήματος των μετοχών της ΔΕΗ. Με πόσα λεφτά -δικά μας λεφτά- πρέπει να μπουκώσει το στόμα της ΓΕΝΟΠ, για να μην ματώσει;

diongus@otenet.gr

Η γερμανική εμμονή

Του ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ

Η κυβέρνηση προσπαθεί να ξεφορτίσει κάθε συζήτηση για αναδιάρθρωση του χρέους, αλλά προς το παρόν τουλάχιστον δεν το κατορθώνει. Είναι πολλοί και ποικίλοι οι «παίκτες» που έθεσαν το θέμα. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι οι επιδόσεις της ιδίας της κυβέρνησης δεν επιτρέπουν να μπει τέρμα στη συζήτηση. Ελάχιστα έως και μηδαμινά είναι τα στοιχεία που επιτρέπουν αισιοδοξία ότι θα τα βγάλουμε πέρα χωρίς «επιμήκυνση» ή «κούρεμα», ενώ αντίθετα χειροτερεύει και το ευρωπαϊκό περιβάλλον, αν κρίνουμε από τη θεαματική επιτυχία των αντιευρωπαϊστών «α-

Ελάχιστα έως και μηδαμινά είναι τα στοιχεία που επιτρέπουν αισιοδοξία ότι θα τα βγάλουμε πέρα χωρίς «επιμήκυνση» ή «κούρεμα».

κραιφώνων Φινλανδών», στις εκλογές που έγιναν στη χώρα τους την περασμένη Κυριακή. Εκφράζονται ήδη ανησυχίες για το Μνημόνιο της Πορτογαλίας.

Είναι σαφές ότι εκείνοι που εμφανίζονται να πρωτοστατούν για να αναδιρθωθεί το ελληνικό χρέος είναι οι Γερμανοί. Εκτός από τον υπουργό Οικονομικών, τον Β. Σόιμπλε, σύμβουλοι της κυβέρνησης Μέρκελ έχουν επανειλημμένα πιασάρει την ιδέα σε κοινή γραμμή με Αγγλοσάξωνες ειδικούς. Λέγεται ότι πίσω από την πρόωθηση αυτής της άποψης βρίσκονται συμφέροντα που περιμένουν να κερδίσουν από τα ασφαλιστρα των ομολόγων, όμως, αν ευσταθεί αυτή η εκτίμηση, το πιθανότερο είναι ότι αφορά κυρίως ιδιώτες Αγγλοσάξωνες οικονομολόγους. Για τους Γερμανούς αξιωματούχους που βρίσκονται στην ίδια γραμμή το ζήτημα έχει να κάνει με την εσωτερική πολιτική της Γερμανίας.

Η γερμανική κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυξανόμενες δυσκολίες, προκειμένου να πείσει την κοινή γνώμη ότι πρέπει να συνεχιστεί για να στηρίξει μέ-

σω διαφόρων θεσμικών οργάνων τις δοκιμαζόμενες οικονομίες του ευρωπαϊκού Νότου και της Ιρλανδίας. Ο μέσος Γερμανός δεν παραδέχεται ότι ένα μεγάλο μέρος της οικονομικής ευεξίας της χώρας του οφείλεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ και εκείνο που φοβούνται οι decision makers είναι ότι θα φτάσει κάποια στιγμή που θα πλειοψηφήσουν εκείνοι που θα θέλουν έξοδο της χώρας από τη Ευρώπη και αποστασιοποίηση από τις Βρυξέλλες. Επομένως, εκτιμούν ότι πρέπει να τελειώσουν με τη στήριξη κατά δόσεις προβληματικών χωρών, όπως η Ελλάδα, που άλλωστε δεν προσπαθεί ιδιαίτερα να ορθοποδήσει, γιατί με αυτό τον τρόπο εξοργίζεται και γίνεται όλο και πιο αρνητική η γερμανική κοινή γνώμη.

Έτσι κάπως εξηγείται η επιμονή των Γερμανών στην αναδιάρθρωση (άγνωστο ποια μορφή θέλουν να πάρει) του ελληνικού χρέους. Αλλωστε, η στάση τους βρίσκεται σε αρμονία και με την άποψη της Αγκέλα Μέρκελ ότι και οι ιδιώτες δανειστές πρέπει να αναλαμβάνουν ένα μέρος των βαρών, όταν ο δανειολήπτης τους δεν μπορεί να ανταποκριθεί. Δεν είναι δυνατόν, σύμφωνα με αυτή τη λογική, οι πισωττές να δανείζουν και να αποκομίζουν μεγάλα κέρδη χωρίς ρίσκο και όταν μια χώρα κινδυνεύει να χρεοκοπήσει να αναγκάζονται να τη στηρίξουν μόνο τα κράτη. Που σημαίνει ότι οι Γερμανοί θα συνεχίσουν να συντηρούν το θέμα της αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, παρά τις αντιρρήσεις που προς το παρόν προβάλλονται από αρκετές πλευρές.

Είναι γνωστό ότι κατά της αναδιάρθρωσης τάσσονται η ΕΚΤ, η Κομισιόν, μάλλον η ηγεσία του ΔΝΤ και βέβαια η κυβέρνηση και ο διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος, ο Γ. Προβόπουλος. Ο Γ. Παπακωνσταντίνου και ο Γ. Προβόπουλος μάλιστα τη χαρακτηρίζουν «καταστροφική». Σίγουρα δεν θα είναι το καλύτερο που θα μπορούσε να μας τύχει, αλλά αν τελικά περάσει των Γερμανών, που συνήθως έτσι συμβαίνει στην Ευρώπη, πώς θα τη δικαιολογήσουν στην ελληνική κοινή γνώμη χωρίς να δημιουργηθεί πανικός, όταν σήμερα χρησιμοποιούν τέτοιους ακραίους χαρακτηρισμούς;

Η επιτυχία του ειكونιζόμενου ευρωσκεπτικιστή Τίτο Σότιν στις εκλογές της περασμένης Κυριακής στη Φινλανδία δημιουργεί ανησυχίες για το Μνημόνιο της Πορτογαλίας.

Le Monde

Ασθενής πολιτική

Το σκληρό ευρώ επέστρεψε, εξασφαλίζοντας έτσι την εκδίκαση του απέναντι στις Κασσάνδρες που το ήθελαν ημιθανές. Παρότι η ρώμη του νομίσματος πλήττει τις εξαγωγές, εμποδίζει το πετρέλαιο να απογειωθεί. Την ίδια στιγμή, οι κερδοσκοπικοί έπαιψαν για να ποντάρουν στην κατάρρευση του ευρώ, έχοντας διαπιστώσει ότι το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα είναι υγιέστερο από το δολάριο. Η πορεία του ευρώ δεν πρέπει, όμως, να επισκιάσει τα πραγματικά προβλήματα της Ευρωζώνης. Την ώρα που οι συνομιλίες για την εκπόνηση προγράμματος στήριξης της Πορτογαλίας πρέπει να επιταχυνθούν, τα σχέδια βοήθειας σε Ελλάδα και Ιρλανδία δεν έχουν πείσει, με τα στενά για αναδιάρθρωση χρέους να επικρατούν. Πέρα από τα τρία κράτη που χρήζουν βοήθειας, η Ευρωζώνη χαρακτηρίζεται για ευθραυστα, με τη νομισμοποίηση της να αμφισβητείται ευθέως ακόμη και σε κράτη σε ανάκαμψη, όπως η Φινλανδία. Το άσος που άνοιξε μεταξύ των πιο ανταγωνιστικών κρατών, όπως η Γερμανία, και των οικονομιών της περιφέρειας, όπως η Πορτογαλία και η Ελλάδα, απειλεί να διευρυνθεί από ενδεχόμενη συνεχιζόμενη άνοδο του κοινού νομίσματος.

LA STAMPA

Πλήγμα στην Ευρώπη

Το τελευταίο πλήγμα στην Ευρώπη το κατέφερε η Φινλανδία με το αποτέλεσμα των εκλογών της, ενδεικτικό του κακού ανέμου που πνέει σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ε.Ε. Οι Αλθινοί Φινλανδοί, του ευρωσκεπτικιστή και λαϊκιστή Τίμο Σόινι, ήταν οι πραγματικοί νικητές της εκλογικής αναμέτρησης, η οποία, με στατιστικούς όρους, τους θέτει στην τρίτη θέση. Αν όμως αναλύσουμε το αποτέλεσμα, θα διαπιστώσουμε ότι ο αντιευρωπαϊσμός Σόινι έρχεται σε δεύτερη θέση, και όχι μακριά από την πρώτη. Το ξενοφοβικό του κόμμα πραγματοποιείσε ένα τεράστιο άλμα από το 4% που είχε αποσπάσει στις εκλογές του 2007, πενταπλασιάζοντας τις έδρες του, από 6 σε 38. Είναι συνεπώς πιθανό οι Αλθινοί Φινλανδοί να εισέλθουν στον κυβερνητικό συνασπισμό, καταλαμβάνοντας ένα σημαντικό υπουργείο, όπως της Οικονομίας ή της Μετανάστευσης. Ακόμη και αν δεν καταλάβουν υπουργείο, η ενισχυμένη θέση τους στην αντιπολίτευση θα είναι αισθητή στο ευαίσθητο για την Ευρώπη ζήτημα της οικονομική διάσωσης της Πορτογαλίας, που απαιτεί ομοφωνία των «17» της Ευρωζώνης.

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα, προσεύχεται λίγο πριν ξεκινήσει το πρόγευμα εργασίας του με τους εκπροσώπους των χριστιανικών Εκκλησιών της χώρας, τους οποίους και κάλεσε στον Λευκό Οίκο ενόψει της γιορτής του Πάσχα.

The Japan Times

Δυτικό δίκαιο

Η κυβέρνηση Ομπάμα εγκατέλειψε τα σχέδιά της να δικάσει τρομοκράτες, περιλαμβανομένου του φερόμενου ως εγκέφαλου της 11ης Σεπτεμβρίου, σε πολιτικά δικαστήρια. Αντίθετα, θα χρησιμοποιήσει στρατοδικεία. Πρόκειται για θλιβερά νέα. Οι ΗΠΑ οφείλουν να ηγηθούν μιας προσπάθειας που θα βεβαίωνε ότι η μάχη κατά της τρομοκρατίας δεν απαιτεί τη θυσία των ιδίων των δυτικών αξιών. Ως υποψήφιος, ο Ομπάμα είχε υποσχεθεί να κλείσει τα στρατοδικεία και να θέσει τέρμα στο ειδικό νομικό καθεστώς του Τζορτζ Μπους για τους τρομοκράτες, που υπονόμωε την αξιοπιστία της δικαιοσύνης υποστήριξης προς το κράτος δικαίου. Οι οπαδοί των στρατιωτικών επιτροπών υποστήριζαν ότι αυτά τα άτομα δημιουργούν ειδικά προβλήματα. Αυτή η κατηγορία προϋποθέτει ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι είναι ένοχοι. Ωστόσο, παραμένουν απλώς ύποπτοι. Τιποτε δεν αποδεικνύει ότι δεν μπορούν να δικάσουν σε πολιτικό δικαστήριο. Τα ειδικά δικαστήρια προστατεύουν την κυβέρνηση, όχι τους υπόπτους. Αποτελούν φτωχό συμβιβασμό, που χρησιμοποιεί ετυμολογίες για να διαβρώσει τα ίδια τα θεμέλια του δυτικού δικαίου.

The Washington Post

Οριο του χρέους

Ο Τίμοθι Γκάιτνερ δεν θέλει να μυριστεί η αγορά τον φόβο του. «Θέλω να καταστήσω απόλυτα σαφές», είπε, «ότι το Κογκρέσο θα ανεβάσει το ανώτατο επιτρεπτό όριο του χρέους». Η κυβέρνηση Μπους είχε ανεβάσει αρκετές φορές το ανώτατο όριο του χρέους ενώ οι πολιτικές που οδήγησαν στις κινή αυτές -οι φοροαπαλλαγές, το πρόγραμμα συνταγογράφησης για τους ηλικιωμένους και οι πόλεμοι- συνεχίζονται και σήμερα. Οι Ρεπουμπλικανοί αποδίδουν ολόκληρη την ευθύνη στους Δημοκρατικούς και ζητούν παραχωρήσεις προκειμένου να συμφωνήσουν στην άνοδο του χρέους. Οι Δημοκρατικοί δεν θα προχωρήσουν εύκολα στις παραχωρήσεις αυτές. Οι φόβοι αυτού του είδους παράλληλα οδήγησαν τη Standard&Poor's να υποβαθμίσει τις προοπτικές των ΗΠΑ σε «αρνητικές». Αν το Κογκρέσο δεν ανεβάσει το όριο του χρέους πάνω από το τωρινό 14,28 τρισ. δολάρια, οι αγορές θα αντιδράσουν όπως και στην τραπεζική κρίση, μόνο πολύ χειρότερα. «Ο ακρογωνιαίος λίθος του παγκόσμιου τραπεζικού συστήματος είναι ότι οι ΗΠΑ θα επιστρέψουν, ότι δανείζονται. Αν δεν το κάνουμε, το τραπεζικό σύστημα θα καταρρεύσει», είπε ο αναλυτής της Moody's, Μάρκ Ζάντι.